

ANTONI PAVÀ

Les claus de la caixa

El 25 de juliol es votarà al Parlament de Catalunya la proposta de pacte fiscal que el govern de Catalunya haurà de negociar amb el govern espanyol passat l'estiu. Ara per ara CiU, ERC, Iniciativa, Solidaritat i Laporta defensen un model en què Catalunya tingui "la clau de la caixa", mentre que el PSC defensa una Agència Tributària consorciada amb l'estat. Analitzem la negociació política del pacte, les claus del model del concert econòmic, que ara té el suport majoritari, i les conseqüències del dèficit fiscal al País Valencià i les Illes Balears.

A l'esquerra, la cimera del pacte fiscal del 12 de juliol. A la dreta, el president Artur Mas defensant la necessitat del pacte al Parlament i una trobada

Catalunya vota la separació de béns

L'últim intent de salvar el matrimoni amb Espanya és la separació de béns. El Parlament de Catalunya votarà el 25 de juliol una proposta de pacte fiscal equiparable al concert econòmic del País Basc i Navarra. El PP anuncia que s'abstindrà per a forçar el PSC a definir-se, mentre les converses entre partits continuen per a afinar el model exacte que es posarà a votació. El moll de l'os de la negociació continua sent qui té "la clau de la caixa". CiU, ERC i ICV-EUiA aposten per una Agència Tributària exclusivament catalana i el PSC per una de consorciada amb l'estat.

L'estrella del programa electoral de CiU a les eleccions catalanes viurà el seu primer tràmit parlamentari el vinent 25 de juliol. Di-

mes de la setmana que ve es votarà al Parlament de Catalunya el model de pacte fiscal que el govern de Catalunya anirà a negociar a Madrid després de l'estiu.

Hi haurà un consens molt majoritari en què Catalunya té una "insuficiència fiscal" i necessita un "model singular". Fins aquí hi estan d'acord fins i tot PP i PSC,

PSC-Iniciativa sobre el model de finançament entre Joan Herrera (ICV-EUiA) i Pere Navarro. (PSC).

segons es desprèn de les seves declaracions públiques. Les diferències rau en el model de pacte fiscal: en principi, CiU, ERC, ICV-EUiA, Democràcia Catalana (Joan Laporta) i Solidaritat –amb matisos– estan a favor d'un concert econòmic com el del País Basc i Navarra –amb una hisenda pròpia que recapti, gestioni, liquidi i inspeccioni–, mentre que el PSC desitja una versió evolucionada de l'actual model per a aconseguir efectes “equivalents” als del concert amb una agència tributària consorciada amb l'estat. Aquest és el moll de l'os de les negociacions que duen a terme els partits de cara al proper 25 de juliol.

El PP, per boca d'Alicia Sánchez-Camacho, ha advertit que “podria” fer una proposta pròpia perquè fos votada el 25 de juliol: una nova opció de pacte fiscal que seria “dins del règim de la LOFCA, que augmentaria la cistella d'impostos, que augmentaria

la capacitat normativa de la Generalitat i que milloraria la situació de Catalunya segons el principi d'ordinalitat”, és a dir que, en una llista de comunitats autònomes ordenada pels recursos que reben de l'estat, el Principat recuperaria posicions i s'acostaria més a la posició capdavantera que ara ocupa en la llista d'autonomies ordenada segons el que cadascuna aporta al PIB de l'estat. Però aquesta opció de presentar un document propi és només una porta que Sánchez-Camacho deixa oberta. També podria ser que, com ja ha anunciat, s'abstingués en la votació. La hipotètica alternativa del PP no tindria res a veure amb un concert econòmic, com ha deixat clar la seva líder catalana.

L'actual proposta del govern català, presentada dijous 12 de juliol en la segona cimera del pacte fiscal convocada pel president Artur Mas, sí que s'acosta al model que ara només fan servir el País Basc i Navarra. Cita explícitament

el “concert econòmic” i preveu que “la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els tributs estatals suportats a Catalunya ha de correspondre a l'Agència Tributària de Catalunya, llevat dels de naturalesa local”. Aquesta agència “ha de disposar –afegeix la proposta– de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions pròpies de la gestió tributària”. També diu que “l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració tributària de l'Estat podran col·laborar i subscriure convenis”, però això dista molt de ser l'agència consorciada amb l'estat que vol el PSC.

Als socialistes, la proposta del govern els fa una picada d'ullet amb la seva exigència de no eliminar la quota de solidaritat en plantejar “l'establiment d'una quota de retorn a l'estat en concepte del cost de les competències o els serveis comuns que afecten Catalunya i que li són propis, i en concepte de cooperació interterritorial, quota revisable quinquenalment i acordada bilateralment amb l'estat”.

I encara un altre punt de la proposta ha estat interpretat com un detall còmplice amb el PSC. Concretament, la primera part del cinquè apartat del document, que diu literalment: “Insta el Govern a destinar de manera prioritària els nous recursos que generi el nou model a finançar les polítiques bàsiques de l'estat del benestar, per garantir drets bàsics i complir amb l'Estatut, a polítiques de foment del creixement econòmic, així com al compliment de la legislació catalana en matèria de limitació de dèficit i reducció d'endeutament”.

Tot i això, el primer secretari del PSC, Pere Navarro, no va voler, després de la cimera, fer una valoració “d'urgència” del document, per a això argumentava que se'ls havia donat la proposta en entrar a la reunió i qualsevol anàlisi precipitada seria “superficial”.

Les negociacions d'aquesta setmana seran, doncs, clau en l'elaboració de la resolució que finalment es presenti a votació el 25 de juliol i, un cop garantida una quota de solidaritat, o “cooperació interterritorial” com diu la proposta, s'hauran de centrar en el que s'ha anomenat “la clau de la caixa”: el caràcter de l'Agència Tributària, exclusivament catalana o consorciada amb l'estat.

EL TEMPS

PSC

D'esquerra a dreta, Rocío Martínez-Sempere (PSC), Joan Puigcercós (ERC) i Jordi Turull (CiU). La negociació principal és sobre "la clau de la caixa".

La complexitat de les negociacions rau en el fet que una cessió de CiU al PSC sobre l'Agència Tributària consorciada li faria perdre el consens amb ERC i, probablement, amb ICV-EUiA.

Puigcercós: "A CiU hi ha un debat soterrat". El representant d'Esquerra a les negociacions sobre el pacte fiscal, Joan Puigcercós, diu a EL TEMPS que "si el PSC vol aterrar al consens, que aterra, però no volem que es mogui cap biga mestra de les conclusions aprovades per la Comissió del Pacte fiscal", la Comissió d'Estudi d'un Nou Model de Finançament basat en el Concert Econòmic, aprovades el 28 d'octubre de 2011. Aquestes bigues mestres, per a Puigcercós, són que "l'Agència Tributària catalana recapti tots els impostos, els gestioni, els liquidi i inspeccioni; definir una quota amb l'estat pels serveis que l'estat fa aquí i la capacitat normativa dels impostos, que és importantíssima". Sobre la solidaritat, Puigcercós creu que "dependrà de la conjuntura: ara mateix, amb una crisi econòmica com la que ens afecta, no seria bon moment, per exemple" i sempre hauria de ser "voluntària".

Puigcercós opina que, "en aquests moments al si de dos partits que van ser clau en la retallada de l'Estatut a Madrid, que són CiU i el PSC, hi ha, internament, un debat sobre si es fa un pas endavant –com és ara assumir que Catalunya

recaptarà tots els impostos i després negociarà la part que li toca a l'estat– o s'embolica la troca". Puigcercós insisteix que, dins de CiU, també hi ha dubtes sobre aquests punts: "Ens consta que a CiU hi ha un debat soterrat, perquè en el fons defensar el concert econòmic –que és el que sempre ha defensat ERC– és anar al conflicte amb Madrid. Però se'ls ha de dir que estem contínuament instal·lats en el conflicte amb Madrid i mai no hi haurà una proposta bondadosa per part de l'estat. Hi ha qui diu que no estan en posició de força. No ho hem estat mai ni ho estarem mai. Fins i tot quan el PSOE o el PP governaven en minoria –i CiU o el PSC o Esquerra hem estat necessaris–, tampoc hem aconseguit el que volíem. Demanarem el concert o, si no, el país ha de fer un procés cap a la independència. Com? Amb una declaració unilateral o convocant un referèndum".

Puigcercós afirma que CiU ha estat víctima del seu propi tacticisme en la negociació de l'Estatut: "El problema de CiU és que fa set anys que crea l'expectativa que farien més que ERC. En temes de llengua i cultura i molts altres han anat enrere. I en la qüestió del pacte fiscal els hem arrossegat. Ara s'adonen que van fer una errada quan van votar a favor de les conclusions de la Comissió del Pacte fiscal. Va ser per tacticisme i ara no saben com fer-se enrere". Sobre la proposta d'Agència consorciada del

PSC, opina que "estaríem com ara: posaríem uns quants catalans a l'Agència, hi hauria uns quants que tindrien sous ben retribuïts però no tindriem força per a dir què recaptem o no".

Turull: "Ja estem escaldats de consorcis amb l'estat". El portaveu de CiU al Parlament de Catalunya, Jordi Turull, en canvi, declara a EL TEMPS que el seu grup es manté coherent amb les conclusions de la Comissió del Pacte: "Nosaltres mantinem el model sortit de les conclusions. En primer lloc defensem que tinguem l'Agència Tributària catalana i recaptem, liquidem i inspeccionem tots els recursos que es meriten a Catalunya. La segona característica del model que defensem és la capacitat normativa, que és molt important, i la tercera és sobre la quota catalana que s'ha d'aportar a l'estat: se li ha de tornar el que pertoca pels serveis generals de l'estat que beneficien els catalans. És a dir, allò que inverteixi l'estat al Museu del Prado no és un servei general als catalans; en canvi, les ambaixades sí que ho són perquè els catalans les faran servir quan van a fora. La quota de solidaritat ha de ser limitada a que allò que aportí Catalunya sigui per serveis bàsics de salut, ensenyament o serveis socials; no per fer ponts. I que la solidaritat no vagi en detriment de Catalunya. Que la

El PSC vol una Agència Tributària consorciada amb l'estat, i ERC i CiU, com Iniciativa, una d'exclusivament catalana.

quantia no sigui tan elevada com per moure'ns del principi d'ordinalitat”.

Sobre la proposta del PSC d'agència consorciada, Turull és escèptic: “El PSC intenta arribar a una cosa intermèdia, però ja estem escaldats. El que proposa el PSC és un consorci. Això ja s'hauria pogut tenir fa tres anys. No ens hem embrancat en aquesta proposta de nou pacte fiscal per a tenir una cosa de fa tres anys, d'un estatut retallat. El PSC ha d'entendre que UGT, CCOO, Unió de Pagesos, Foment i Pimec defensen el concert econòmic per a Catalunya. I el consell de savis del CAREC també, argumentant que fins i tot el govern espanyol ha d'entendre que Catalunya és el motor econòmic que pot traure del sot l'estat i que el concert l'hi ajudarà. Al PSC només li demanem que defensen allò que el PSOE defensa al País Basc o Navarra. Que faci pels d'aquí el mateix que fan pels d'allà”.

Camats: “No acceptarem ni vetos ni aigua al vi”. La representant d'Iniciativa a les negociacions sobre el pacte fiscal, Dolors Camats, diu a EL TEMPS que té por que les exigències del PSC no tirin aigua al vi de les Conclusions de la Comissió del Pacte Fiscal: “El que ens fa por és que s'aigualeixin els punts principals de les conclusions perquè s'afegeixi el PSC el PP”.

Camats hi afegeix que s'ha de treballar tant com calgui pel consens però sense vetos: “Hem demanat al PSC que s'hi sumi amb tots els seus matisos. Però no podem acceptar vetos a una proposta ambiciosa. Hi ha un abans i després de la sentència sobre l'Estatut i ara s'ha d'evidenciar que això és diferent. Ara ho hem de fer d'una altra manera. Ni vetos ni aigua al vi”.

Tot i això, Camats reconeix que ICV-EUiA són cada cop més escèptics sobre les intencions de CiU. “Dues raons per les quals som cada cop més escèptics: una de les coses que impossibilita el pacte fiscal és la llei d'estabilitat: impedeix que es reconegui la bilateralitat, l'autonomia financera, la seva capacitat normativa i de gestió. Cal, però, recordar que aquesta llei, que sega les cames de l'autonomia financera de la Generalitat, va ser aprovada pel PP amb vots de CiU. És el contrari que el pacte fiscal! A quin joc juga CiU? Amb una mà demana la clau de la caixa i amb l'altra taponen el pany amb cera! La segona: el mateix dia que fem la cimera sobre el pacte fiscal, el conseller d'Economia viatja a Madrid, al Consell de Política Fiscal i Financera, a aplaudir les retallades i les mesures d'augment de l'IVA i de pèrdua de capacitat financera dels ajuntaments i les autonomies.”

Camats també es mostra partidària d'intentar convèncer el PSC prenent

com a bases del nou pacte fiscal, no sols les conclusions de la Comissió sinó també l'apartat sobre pacte fiscal recollida a l'Estatut del 30 de setembre de 2005 –posteriorment retallat en la negociació a Madrid. Aquell acord, el va signar també pel PSC, per la qual cosa hauria de ser assumible ara per aquest partit. En sintonia amb aquesta opinió, Josep Antoni Duran i Lleida va dir, després de la segona cimera del pacte fiscal, que la proposta del govern es basava també en aquell Estatut.

Martínez-Sempere: “L'agència consorciada és molt més realista”. La representant del PSC a les negociacions sobre el pacte fiscal, Rocío Martínez-Sempere, ha declarat a EL TEMPS que l'Estatut de 2005 és aigua passada: “L'Estatut de 2005 va ser votat pel Parlament i després retallat. Ara que parlem de canvi de model no podem dir als ciutadans que, en lloc d'avançar cap a un nou model que solucioni els problemes que té l'actual, hem d'anar enrere. A més, aquella va ser una experiència no reeixida. Hem de buscar una fórmula nova que sigui més viable”.

Martínez-Sempere creu que el PSC coincideix amb el govern i les altres forces polítiques en els objectius, però és més realista: “No hi ha pitjor ambició que la que és declarativa i no resolutiva. No es pot definir l'ambició en un ins-

Camats (ICV-EUIA): “Ens fa por que s’aigualeixin punts principals perquè s’afegeixin PSC o PP?”

trument, com és el concert econòmic, sinó en els resultats. En aquest sentit, els objectius són compartits: volem un canvi de model, un model que ens doni més recursos, un model en el qual la solidaritat –que defensem– sigui més justa i un model que ens doni sobretot més poder sobre els nostres recursos, és a dir, un model que ens permeti tenir una política pròpia d’ingressos que ens blindi contra els incompliments unilaterals de l’administració central. Tots els instruments que puguin aconseguir això són bons. No ha de ser obligatòriament el concert”.

Martínez-Sempere opina que, amb uns altres instruments, es poden aconseguir “resultats equivalents” als del concert econòmic.

El model d’Agència Tributària consorciada que defensa el PSC respon

també al realisme, segons Martínez-Sempere: “És molt més realista. Ja sé que hi ha gent a qui no agrada perquè és independentista, i jo ho respecto, però la realitat político-institucional és que vivim en un estat plural, compost i federal i, per tant, a Catalunya actuen *de facto* dues administracions a més de la local: la de la Generalitat i la de l’estat, que, a més, és la que s’encarrega d’administrar aquesta solidaritat en temes bàsics des serveis als ciutadans. No trobem realista que l’administració central sigui l’única que cedeixi i que cedeixi tot el seu poder. Trobo més lògic que compartim el poder, cadascú en la mesura del que li pertoca d’acord amb les seves responsabilitats de despesa i de govern. Això ho trobem raonable”.

La raó d’aquesta proposta no és una pressió del PSOE, segons la diputada

del PSC: “El PSC ha definit autònomament la seva proposta. Entenen que compartim amb el PSOE uns principis, i no creiem que el PSOE hagi de tenir cap problema a acceptar la nostra proposta, però fins que es posi negre sobre blanc no ho sabrem. En tot cas el PSC té molt clar quina és la seva opinió”.

Ara comença la negociació: “CiU porta moltíssim temps sense presentar cap document fins ara ni concretant res de la seva proposta de pacte fiscal. Ara que han presentat una proposta és quan comença la negociació. Crec personalment –diu Martínez-Sempere– que hi ha molta part d’aquest pacte fiscal que té a veure amb una estratègia electoral de CiU, que ho posa com a solució de tot. Ara hauran de definir-se i sabrem quina part d’estratègia és la que prima: si la d’arribar de veritat a un pacte o simplement la d’enarborar una bandera.”

La separació de béns. L’estrella electoral de CiU, el pacte fiscal, s’ha plantejat des de la federació nacionalista com l’última oportunitat a l’estat per a resoldre “la qüestió catalana”, “l’encaix”. Dins de la mateixa CiU creix el sobiranisme i el govern espanyol ha de tenir en compte que una nova negativa a Catalunya farà créixer novament la base social independentista. Tot i això, el govern Rajoy no sembla receptiu. Turull no és pessimista: “Moltes coses semblaven impossibles: TV3, els Mossos, el servei militar. I algunes s’han fet amb el govern del PP i ens n’hem sortit”.

Alex Milian

Cines Babel Vicente Sancho Tello, 10. · València

La délicatesse

de David Foenkinos i Stéphane Foenkinos

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS : 4,40 € De dilluns a dijous i 6€ cap de setmana. (Cal acompanyar el justificant de pagament)	Si ets lector d'EL TEMPS: 5,60€ de dilluns a dijous excepte vespra de festiu i festius.
--	---